

af en ny Skolebygning i Randers, er igjen foreslaaet, uden at derfor i Anmærkningerne findes nogen yderligere Motivering. Man seer altsaa ikke engang her, at der er stræbt hen til nogenformhelt kænselig Reform, hverken ved Forhøielsen af Skolecontingentet eller ved at lade Communerne virke med til det lærde Skolevæsens Understøttelse. Dette bliver i visse Maader bekymringsfuldt, naar vi ved Siden deraf tænke os, at Lidet eller rettere Intet fra Statens Side er ved Finantsernes Kræfter virket for den øvrige Skoleunderviisning i Landet. Der er i saa Henseende af den høitærede Minister blevet lovet, at en Skolelov skulde fremkomme, og jeg vil ønske og haabe, at ikke ogsaa den støder paa andre Lovsavn eller Hindringer, for at fremkomme saa betids, at man endnu under Finantslovens Dverveielse kunde tage Hensyn til de Statskræfter, som, maaskee i Forening med communale og locale, maae komme til at sætte sig i Bevægelse.

Under Postvæsenet ere vi saa heldige at see det store Deficit, man havde befrygtet skulde fremkomme ved Portoreformen, blive forvandleet til et Overskud. Der har under denne Bestyrelse ogsaa begyndt at vise sig en ret glædelig Reform. Vi see en Frugt deraf ved de Antydninger, der ere givne af, at der virkelig vil blive foretaget en Udvidelse af Postgangen, hvortil der ogsaa er forlangt c. 20,000 Rbd. Det forekommer mig imidlertid, at der i Budgettet er en Mangel i denne Branche, naar der nemlig træffes væsentlige Forandringer og Forbedringer, som synes at betinge en Slags nye Organisation af Postgangen med hvad derunder hører, dette da ikke fremkommer saaledes for Thinget, at man kan gjøre sig fuldstændig Begreb, om det er af den Besskaffenhed, at det bør som saadant understøttes med det Pengebidrag, der fordres. Postvæsenet er en Forvaltning, som for Landet er saa særdeles vigtig, og hvorpaa det er saa vanskeligt paa anden Maade ad Lovgivningens Vej at kunne udøve nogen Indflydelse, saa jeg troer, det bør lægges paa Sinde, at den høitagtede Finantsminister igennem Finantsloven paa Postvæsenets Vegne søger at bibringe Thinget saa nøie Kundskab om Alt, hvad man fra denne

Side paataenker, og at hde saa fuldstændigt som muligt Materiale til at bedømme, om de Foretagender, man bebuder, ere, saaledes som de foreslaaes, ønskelige, eller om de ikke kunde fremkomme i en bedre Retning. Det er ogsaa med Hensyn til Communicationsvæsenet, som ellers nyder Faveur af det Ministerium, hvorunder det er henlagt, mærkeligt at see f. Ex., at den Post, som blev voteret ifjor, nemlig til Etableringen af en ny Dampffibsfart mellem Jylland og Sjælland, men som ikke har faaet nogen Anvendelse, aldeles ikke fremtræder hverken under Postvæsenet eller blandt de Summer, der ere forlangte til overordentlige Statsudgifter i det nye Budget. Der er heller ikke fra den høitærede Finantsministers Side fremkommen Oplysninger om, hvorfor man lader en saa vigtig Post paa eengang aldeles forsvinde. Under samme Bestyrelse er der et Fond, som spiller en eiendommelig Rolle, det saakaldte Transport og Befordringsvæsens Fond. Det er vist i sig selv meget uheldigt, naar man saaledes deler det Finantsielle i de Bidrag, Staten directe yder dertil, og dem, man har i de saakaldte opsparede Fonds. Der fremtræder saaledes under denne Fond en Post, der ikke kan have nogen Betydning i og for sig selv, men ved det Exempel, der derved gives. Man foreslaaer nemlig, at der skulde udbetales 300 Rbd. til at lønne en Opsynsmand ved Færgevæsenet imellem Aalborg og Sundby. Det er en Post, der tidligere saa længe den har bestaaet — uagtet man ikke ret har seet, hvori Opsynet har bestaaet — har været lønnet af Færgevæsenet selv; nu derimod foreslaaer man, at Finantserne, directe eller indirecte, skulle overtage denne Lønning. Jeg seer heri et uheldigt Varsel for Etableringen af nye Embeder der, hvor de ere aldeles overflødig — selve Posten er nemlig allerede overflødig, idet den stempeltheden burde henlægges under Den, der har at gjøre med Befordringsvæsenet i det Hele — og at faae saadanne nye Embeder bragte ind paa Steder, hvor de virkelig ikke høre hen, er i et saadant Tilfælde saa meget mere forunderligt, som en af de Reformer, der ogsaa skulle fremkomme ved Finantsernes Hjælp, og som man længe har ventet paa og